

Bayer Zsolt: Véletlenül megint

2012 december 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Gyurcsány Ferenc szakdolgozata ügyében már írtunk a véletlenről, s megemlítettük a mélyen marxista Semprun véletlenről alkotott axiómáját. De mert ismétlés a tudás anyja, hát álljon itt még egyszer: „A véletlen az a szükségszerűség, amelynek be kell következnie.”

Maradjunk annyiban, hogy nagy úr ez a mi kis rossz külsej?, púpos, bűdös szájú véletlenünk. Most éppen a „zsidózás” és az „ellenzsidózás” körül serteper tél. Most? Nem csak most. És éppen ez az elgondolkodtató. Az ugyanis a helyzet, hogy Magyarországon a rendszerváltás óta, ha a szocialisták és a liberálisok nehéz helyzetbe kerülnek, véletlenül mindig történik valami, ami megsegíti ?ket.

Magyarországon véletlenül mindig valami „zsidózás” történik, Magyarországon véletlenül mindig valami „antiszemitizmusféle” nyáladás segít meg a baloldalt.

Nincs még egy hely a földön, ahol ilyen „fontos szerepet” töltene be a közéletben az „antiszemitizmus” – miképpen olyan hely sincsen a földön még egy, ahol a lakosság (nép, nemzet, tömeg, sokaság, tessék választani!) ennyire nem foglalkozik amúgy sem a zsidókkal, sem a svábokkal, sem semmivel. Ha megfelel? alakok megfelel? eszközökkel nem emlékeztetnék erre állandóan a magyar lakosságot (nép, nemzet stb.) magától sosem tudná, hogy itt egyáltalán vannak zsidók. Annak ellenére nem tudná és nem érdekelné, hogy térségünkben egyedül hazánkban éltek túl nagy számban a vészorszakot a zsidók – de ez egy másik történet.

A mi mostani történetünk f?szerepl?je pedig a véletlen.

Az a véletlen, amelyik „antiszemitizmus” és „zsidózás” képében mindig a baloldal segítségére siet, és mindig a legkényesebb pillanatokban. Így érkezett Magyarországra annak idején Szabó Albert, majd így pózolt a kamerák keresztüztében Bácsfi Diána is.

?k is azok a véletlenek voltak, amelyeknek mindenképpen be kellett következniük. Néha persze még a véletlen is lebukik véletlenül. Ez történt például akkor, amikor a véletlen rosszul vette fel vagy rosszul törölte le a mustert, és mindenki „Árpi bácsija” ott maradt a leveg?ben lebegve, mint Hamlet atyjának szelleme a helsingöri vár fokán. A véletlen legutóbb Gyöngyösi Márton képében jelentkezett.

A szocik és Bajnai éppen azon tanakodtak, hogy mit is mondjanak a közeljöv?ben, miképpen magyarazzák az „együttet” és a „különt”, továbbá azon dolgoztak a spin doctorok, hogy mi a jó válasz a „mit is csinált Bajnai Gordon Gyurcsány minisztereként” és a „mit is csinált Bajnai Gordon miniszterelnökként” kérdésekre. És ekkor a véletlen felöltötte magára Gyöngyösi Márton elegáns öltönyét, csini kis nyakkend?jét, bement a

parlamentbe, és nekilátott eszement módon és ostobán és hülyén zsidózni.

Igen. Ez csak a véletlen lehetett. Ez nem lehetett Gyöngyösi Márton, hiszen Gyöngyösi Márton Európát, sőt világot látott tehetséges ifjú, aki iskoláit Dublinban és Nürnbergben végezte, Gyöngyösi Márton szólni tud más nyelveken is, Gyöngyösi Márton minden bizonnyal kezet mos vécé után, és látott már könyvet életében – ami azért nem mondható el mindenkiről az a kis csapatokban. Summa summarum, Gyöngyösi Márton magától nem lehet ekkora nagy barom.

Az ellenben tény, hogy a Gyöngyösi Mártonnak öltözött véletlen átkozottul jó szolgálatot tett véletlenül a hazai baloldalnak. Ismét. Lassan tíz napja szó sem esik egyébről, mint a „zsidózásról”, „antiszemitizmusról”, a magyarok és az ország rettenetes szellemi-lelki állapotáról. A nyugati sajtó ismét rávetette magát a konkra, a dögevők megkapták a dögöt – minden mőködik, ahogyan szokott. Bajnaiéknak nem kell beszélniük múltjukról, jelenükről s jövőjükéről, arról, hogy ki, mikor és kivel, lassan Gyurcsány is kivirul, Mesterházy pedig lehet ekkora bunkó, amekkora bunkó valójában, senkit sem érdekel.

Mindenki a magyar „antiszemitizmus” és „zsidóellenesség” otthonos, büdös kis mocsarában dagonyázik. A Fidesz meg egy színpadra áll Bajnaival és Mesterházyval, valami rettenetes és leküzdhetetlen megfelelési kényszertől vezérelve. Bizony, szeretett barátaim, ismét itt a nagy tanulság: ha el kell határolódnunk a menetrendszerűen megérkező és mindig hajszálpontos véletlentől, akkor bizony el kell határolódnunk. Eddig minden stimmel. De határolódjunk el egyedül. Határozottan, keményen – de egyedül. Nem állunk egy színpadra Mesterházyval és Bajnaival. Mert amióta odaálltunk velük egy színpadra, azóta minden csatornájukból és kloákájukból az folyik, hogy mit tettük rosszul és miért. Hogy miért nem hamarabb, miért nem keményebben, miért nem előre, miért nem még mindig, hogy miért nem Orbán és miért nem mond le, és hogy miért vagyunk mi ugyanolyanok, mint a Gyöngyösi nevű véletlen abban a pillanatban is, amikor éppen elhatárolódunk tőle, és egyáltalán...

Megint azt hittük, hogy ha odaállunk velük egy színpadra, akkor majd úriemberek lesznek? Persze hogy azt hittük. Mert javíthatatlan, gyógyíthatatlan hülyék vagyunk a megátalkodott kereszténységünkben, azért. De tanulni soha nem késő. Tehát nincs alku: ezekkel nem közösködünk semmiben. S ami a lényegre illeti: ott hagytuk el a Gyöngyösi Mártonnak öltözött véletlent, hogy a világlátott ifjú magától nem lehet ekkora nagy barom.

De ha magától nem, akkor mitől?

Nos, ha erre a kérdésre keressük a választ, akkor a kérdések kérdésénél tartunk, s ha egyszer erre a kérdésre választ kapunk, akkor tudni fogunk mindent erről az elmúlt száz esztendőről.

De ez nem most lesz.

Ugyanis én sem tudom a választ. Csak összeesküvés-elméleteim vannak és paranoiáim, és végtelenül nagy szeretettel ragaszkodom mindegyikükhöz. És megnyugtat az a tény, hogy nálam csak a Jobbik paranoiásabb, és csak a Jobbik nagyobb híve az összeesküvés-elméleteknek. A Jobbik, amelyik minden lapulevél alatt egy zsidót vél felfedezni, és minden cigányban egy gyilkos zombit. S ebben a furkó bonyolultságú világban még senkinek sem szűrt szemet közülük, hogy honnan is érkezett a Gyöngyösi Márton nevű véletlen?

Nos, lássuk! A hivatalos életrajz szerint: „(Gyöngyösi Márton) 2004 decemberében hazaköltözött Magyarországra. 2005 februárjától adótanácsadóként dolgozott a KPMG magyarországi leányvállalatánál, a budapesti cég banki és pénzügyi részlegén. 2007 augusztusa és 2010 januárja között az Ernst & Young nemzetközi tanácsadó cégnél volt társasági és nemzetközi adószakértő a cég budapesti irodájának adóosztályán.”

Nos, hát akkor jó töprengést mindenkinek!

(u.i.: most érkezett a hír: kilépett a Jobbikból Rozgonyi Ernő, aki eztán függetlenként folytatja munkáját. Valaki szóljon Vonáknak, hogy majd ne felejtse el lekapcsolni a villanyt!)

magyarhirlap.hu - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell!”

Ajánló

